

Súd: Mestský súd Bratislava IV
Spisová značka: 16Er/1614/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1416205128
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 06. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Kopšo
ECLI: ECLI:SK:MSBA4:2023:1416205128.3

Uznesenie

Mestský súd Bratislava IV v exekučnej veci oprávneného: Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s., Panónska cesta 2, Bratislava, IČO: 35 937 874, proti povinnému: AL - OCELL s.r.o., Kvetoslavov 181, Bratislava, IČO: 31 391 931, pre vymoženie 1.174,85 euro, trov konania a trov exekúcie vedenej súdnym exekútorom: JUDr. Ivan Nestor, so sídlom exekútorského úradu Haburská 49/A, Bratislava, takto

rozhodol:

- I. Súdnemu exekútorovi náhradu trov exekúcie nepriznáva.
- II. Oprávnený a povinný nemajú právo na náhradu trov exekučného konania.

odôvodnenie:

1. Dňa 14.06.2016 súd udelil súdnemu exekútorovi poverenie na vykonanie exekúcie číslo 5104 129533 pod sp. zn. 16Er/1614/2016 na základe výkazu nedoplatkov Všeobecnej zdravotnej poisťovne v Bratislave č. k. 1663228813 zo dňa 04.03.2016.
2. Podľa § 118 ods. 1 o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „ZoKR“), povolením reštrukturalizácie sa začína reštrukturalizácia. Reštrukturalizácia sa považuje za povolenú zverejnením uznesenia o povolení reštrukturalizácie v Obchodnom vestníku.
3. Podľa § 118 ods. 3 prvej vety ZoKR, povolením reštrukturalizácie sa konania prerušené podľa § 114 ods. 1 písm. b) zastavujú.
4. Súd lustráciou zistil, že uznesením Okresného súdu Trnava zo dňa 29.06.2016 sp. zn. 25R/2/2016, súd povolil reštrukturalizáciu dlžníka AL - OCELL s. r. o., IČO : 31 391 931.
5. V danom prípade exekúcia bola zastavená priamo zo zákona podľa § 118 ods. 3 ZoKR. Exekučný súd pri tomto spôsobe zastavovania exekúcie nevydáva rozhodnutie o zastavení exekúcie.
6. Podľa § 196 Exekučného poriadku za výkon exekučnej činnosti podľa tohto zákona patrí exekútorovi odmena, náhrada hotových výdavkov a náhrada za stratu času. Ak je exekútor platiteľom dane z pridanej hodnoty podľa osobitného zákona, zvyšuje sa jeho odmena a náhrady určené podľa tohto zákona o daň z pridanej hodnoty.
7. Podľa § 197 ods. 1 náklady podľa § 196 uhrádza povinný.
8. Podľa § 200 ods. 1 Exekučného poriadku trovami exekúcie sú odmena exekútora, náhrada hotových výdavkov a náhrada za stratu času pri vykonaní exekúcie (§ 196). Oprávnený a exekútor majú nárok na náhradu trov potrebných na účelné vymáhanie nároku.

9. Podľa § 203 ods. 2 prvá veta Exekučného poriadku ak sa exekúcia zastaví z dôvodu, že majetok povinného nestačí ani na úhradu trov exekúcie, znáša ich oprávnený.

10. Podľa § 203 ods. 3 Exekučného poriadku ak sa exekúcia zastaví z dôvodu, že na majetok povinného bol vyhlásený konkurz, nevyhnutné trovy exekúcie znáša oprávnený a súd bez zbytočného odkladu na návrh exekútora rozhodne o ich výške.

11. Z vyššie citovaného ustanovenia § 197 ods. 1 Exekučného poriadku vyplýva, že v zásade trovy exekúcie znáša alebo uhradza povinný, pričom výnimkou je aplikácia ustanovenia § 203 ods. 1 Exekučného poriadku, kedy môže súd ak došlo k zastaveniu exekúcie zavinením oprávneného mu uložiť náhradu nevyhnutných trov exekúcie.

12. V uvedenom prípade bola povolená na majetok povinného reštrukturalizácia. V zmysle ustanovenia § 118 ods. 3 veta prvá ZoKR bolo exekučné konanie povolením reštrukturalizácie ex lege zastavené. Tunajší súd dospel k záveru, že v danej situácii oprávnený žiadnym spôsobom procesne nezavinil situáciu na základe ktorej došlo k zastaveniu exekúcie. Nakoľko neexistuje žiadna príčinná súvislosť medzi zavinením oprávneného a povolením reštrukturalizácie a teda zastavením exekúcie, nemožno oprávneného v zmysle § 203 ods. 1 Exekučného poriadku zaviazat' na úhradu trov exekúcie.

13. Zároveň uvažovanie nad možnosťou zaviazat' oprávneného na náhradu trov exekúcie podľa § 203 ods. 2 Exekučného poriadku, teda z dôvodu, že exekúcia bola zastavená pre nemajetnosť povinného, je irelevantné, nakoľko k zastaveniu došlo z dôvodu vyhlásenia reštrukturalizácie na majetok povinného a nie z dôvodu, že majetok povinného nestačí ani na úhradu trov exekúcie. Súd zároveň vylúčil možnosť aplikácie ustanovenia § 203 ods. 3 Exekučného poriadku, kedy by trovy exekúcie znášal oprávnený, ak by sa exekúcia zastavila z dôvodu, že na majetok povinného bol vyhlásený konkurz. Takým dôvodom by bola skutočnosť, ak by na majetok povinného (dlžníka) bol na základe jeho žiadosti počas reštrukturalizačného konania súdom vyhlásený konkurz alebo v prípade ak by príslušný súd vykonávajúci dohľad nad činnosťou dlžníka, správcu a veriteľských orgánov bez návrhu, uznesením reštrukturalizačné konanie zastavil, začal konkurzné konanie a vyhlásil na majetok dlžníka konkurz a to v prípadoch taxatívne uvedených v § 131 ods. 2 písm. a) až i) ZoKR.

14. Podľa § 119 ods. 1 ZoKR, účastníkmi reštrukturalizačného konania sú dlžník, navrhovateľ a veritelia, ktorí spôsobom ustanoveným týmto zákonom prihlásili svoje pohľadávky.

15. Podľa § 120 ods. 1 ZoKR, ak tento zákon neustanovuje inak, právo uplatňovať svoje nároky počas reštrukturalizácie majú len veritelia, ktorí spôsobom ustanoveným týmto zákonom prihlásili svoje pohľadávky. Ak sa tieto nároky v reštrukturalizácii riadne a včas neuplatnia prihláškou, právo vymáhať tieto nároky voči dlžníkovi v prípade potvrdenia reštrukturalizačného plánu súdom zaniká.

16. Podľa § 121 ZoKR, prihláška sa podáva v jednom rovnopise u správcu, pričom správcovi musí byť doručená do 30 dní od povolenia reštrukturalizácie. Na prihlášku doručenú po lehote sa neprihliada. Ustanovenie § 28 ods. 6 sa použije primerane.

17. S poukazom na uvedené citované ustanovenia ZoKR si mal súdny exekútor vyčíslit' trovy exekúcie, ktoré mu vznikli do začatia reštrukturalizačného konania a následne do 30 dní od zastavenia exekúcie t. j. povolenia reštrukturalizácie prihlásiť túto pohľadávku u príslušného správcu.

18. Podľa rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v uznesení zo dňa 12.03.2015 sp. zn. 3ECdo 164/2014, podľa ktorého napriek tomu, že procesný rámec konkurzu a reštrukturalizácie je daný jedným zákonom, konkurz a reštrukturalizácia sa líšia, medziiným predpokladmi vyhlásenia konkurzu a povolenia reštrukturalizácie, ich účinkami, priebehom, právomocami správcu a súdu, spôsobom skončenia. Aj právna pozícia dlžníka počas reštrukturalizácie je podstatne iná ako je právna pozícia úpadcu v konkurznom konaní, čo je dané tým, že úpadok dlžníka sa v konkurznom konaní rieši odlišným spôsobom. V likvidačnom konkurznom konaní sa speňaží majetok dlžníka a z tohto výťažku sa pomerne uspokojujú pohľadávky veriteľov úpadcu. Dispozičné oprávnenia nad majetkom, ktorý sa v konkurze speňažuje, prechádzajú z úpadcu na správcu. Prevádzkovanie podniku alebo jeho časti je počas konkurzu skôr výnimkou a vždy len dočasným charakteru do speňaženia majetku. Počas reštrukturalizácie okrem pomerného uspokojenia pohľadávok veriteľov sa má dosiahnuť aj ekonomické

ozdravenie dlžníka. Pokračovanie v podnikateľskej činnosti dlžníka je tak vo väčšine prípadov nevyhnutnosťou. Dlžník si okrem právnej samostatnosti zachováva aj ekonomickú samostatnosť. Dlžník koná vo svojom mene a na svoj účet. Správca vykonáva nad dlžníkom len dohľad v rozsahu určenom súdom, veriteľským výborom a spôsobom ustanoveným v zákone č. 7/2005 Z. z. Dlžník po povolení reštrukturalizácie nestráca právnu subjektivitu.

19. Podľa rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky, č. k. II. ÚS 500/2016-22 zo dňa 15.06.2016, v súvislosti s námietkou sťažovateľky, že okresný súd mal v prípade povolenia reštrukturalizácie dlžníka (povinného) použiť analógiu § 203 ods. 3 Exekučného poriadku, ústavný súd konštatuje, že sa stotožnil s názorom okresného súdu, že samotný charakter týchto dvoch konaní (konkurzné konanie a reštrukturalizácia) je natoľko odlišný a špecifický, že použitie analógie neprichádza do úvahy a že právo vyplývajúce z pohľadávky proti povinnému si súdna exekútorka mohla a mala uplatniť prihláškou v reštrukturalizácii. Nad rámec už uvedených záverov ústavný súd konštatuje, že právne názory vyslovené v napadnutom uznesení korešpondujú jeho doterajšej ustálenej judikatúre, na ktorú sa okresný súd priamo v odôvodnení svojho rozhodnutia odvoláva. Ústavný súd pritom ani na základe argumentácie sťažovateľky nemá žiadny zásadnejší dôvod na to, aby svoju doterajšiu judikatúru prehodnocoval, resp. ju menil, či dopĺňal.

20. Ústavný súd Slovenskej republiky vo svojom uznesení sp. zn. II. ÚS 432/2008-16 zo dňa 16.12.2008, v ktorom uviedol, že exekútor pri výkone exekúcie nesie riziko, keď môže nastať stav, kedy nebudú uspokojené všetky nároky exekútora, čo je do značnej miery kompenzované jeho monopolným postavením pri výkone exekúcie. Ústavný súd v uvedenom rozhodnutí poukázal aj na rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva (Vander Mussele proti Belgicku, rozsudok z 23. novembra 1983 séria A, č. 70), kde bolo zdôraznené, že riziko neuhradenia odmeny za vykonanú prácu súvisiacej s určitou profesiou je na druhej strane vyvážené výhodami súvisiacimi s výkonom tejto profesie (viď uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 27/08 z 24.01.2008).

21. Na základe aplikácie príslušných zákonných ustanovení Exekučného poriadku ako aj ZoKR, súd rozhodol tak, že nepriznáva náhradu trov exekúcie súdnemu exekútorovi ani náhradu trov konania účastníkov exekučného konania.

Poučenie:

Proti výroku o náhrade trov exekúcie odvolanie nie je prípustné.

Proti výroku o náhrade trov konania možno podať odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia cestou tunajšieho súdu, a to písomne, trojmo. V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutie smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. (§ 363 a § 364 Civilného sporového poriadku)